

ding (Berg), eller for de Forslag, han senere har stillet i Udsigt, og det synes mig ogsaa, at han ikke har kunnet modbevise, at hans sidste Tilbud var flettere i flere vigtige Henseender end det Forslag, der nu foreligger her. — Der er iøvrigt en Yttring, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) kom med idag, og som har tilfredsstillt mig, idet han nemlig anerkjendte, at Patriotisme kan have forskjellige Maader at ytre sig paa, og at han ikke udelukkende, saaledes som det forekommer mig, at han gjorde ved Sagens forrige Behandling, paastod, at de, der ikke gik med ham, manglede Noget i patriotisk Henseende. Det har været mig en Tilfredsstillelse at høre hans Udtalelse idag. Det stylder jeg at udtale netop paa Grund af, at jeg ankede over hans Udtalelser i det tidligere Møde. Min Stilling i forrige Møde var da den, at jeg vilde have sagt: Stemmer ikke, fordi det Hele laa saa uklart for mig. Nu er Sagen ved Hjælp af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds's Forekommenhed ved at tage sine Forslag tilbage og altsaa ikke længere forvirre Stillingen for os, blevet mig klarere, og nu kan jeg ganske ligefrem følge det, som er naturligt for mig, nemlig at stemme imod Loven. Dermed vil jeg imidlertid paa ingen Maade have negtet, at det jo gjerne kan være, at den Løttelse, som man har skaffet Befolkningen, fuldt kan opveie de Ulemper, som man har været nødt til at gaa ind paa i modsat Retning. Det lader jeg staa hen. Jeg skal aldrig være med til at angribe dem, som skaffe Befolkningen saadanne Løttelser, som jeg desværre ikke har kunnet skaffe dem, og som jeg, da jeg iøvrigt har store Tvivl om Sagen, som den foreligger i sin Hælsed, heller ikke nu kan være med til at skaffe den. Jeg maa altsaa uden at angribe Noget holde mig til mit gamle Standpunkt og stemme imod Lovforslaget.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds har Ordet.

S. Andersen: Jeg afsalder Ordet.

Hjør: Det er kun et Par korte Bemærkninger, som jeg vil tillade mig at gjøre overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg anerkjender den Maade, hvorpaa han er optraadt, og hører jo nu, at det skulde være til Forsvar for min Stilling, medens jeg troede, at det var et Angreb paa den. Jeg kan naturligvis ikke Andet end være tilfreds med nu at høre, at det skulde være en velvillig Assistance fra det ærede Medlems Side, for hvilken jeg derfor takker, men jeg maa dog gjøre en Bemærkning til Slutningen af det ærede Medlems Foredrag, idet han nemlig der sagde, at han vilde stemme imod Loven. Dette maa jeg tilstaa,

at jeg ikke rigtig kan forstaa. Dersom det ærede Medlem var traadt op og havde sagt: Den Lov, som vi her staa i Begreb med at vedtage, er flettere end den, vi nu have, saa kunde jeg have forstaaet det, og saa vilde jeg selv have gjort det Samme; men jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han mente, at denne Lov vilde blive en betydelig Løttelse for Befolkningen, som fuldt ud kunde opveie det, som man kom til at yde derfor i Penge, og da den saaledes følger vilde blive billigere for Befolkningen end den nuværende Hærlø, saa forekommer det mig, at han burde sige Ja til den. Dette vedkommer nu imidlertid ikke mig, men jeg har kun gjort denne Bemærkning, fordi jeg ikke rigtig forstod denne Opfattelse. Jeg har nærmest begjært Ordet for at gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som var saa velvillig at lade mig vide, at jeg var gaaet i Bandet; ja, det gjør jeg saa tidt, men ikke med Klæderne paa. Jeg kommer altid op igjen, og jeg er nu kommen her maaste til nogen Ueilighed for det ærede Medlem, men deri maa han finde sig. I mit første Foredrag gjorde jeg Rede for, hvorfor jeg var med hertil. Jeg vedsender mig, ligesom det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, at jeg ikke lider nogen af Forsvarslovene. Jeg vilde helst have været fri for dem begge to og ogsaa for den nuværende Hærlø, men jeg stiller mig ikke saaledes, at jeg er vrangvillig overfor Tilbud, som gjøres, naar jeg kan se, at det, som vi staa i Begreb med at faae, er bedre end det, som vi have, og det er nu engang min naive Tro — det saar det ærede Medlem at tilgive mig — at det er bedre, og i Denhold dertil er det, at jeg er bleven Medforslagsstiller. Jeg har den Tro, at jeg gjør Sagen og Befolkningen en Tjeneste ved at revidere Hærløven paa denne Maade, og i den Hensigt er det, at jeg har gjort det. Hvad Søvnersloven angaar, da er det vistnok tilstrækkeligt at give det ærede Medlem det Svar, at det jo var ham, som sammen med Højre fik den saakaldte Lænteparagraf tagen bort, og at det var derved, at vi fik Flaadeløven. Jeg stemte sammen med det ærede Medlem imod Flaadeløven, men dersom han havde ladet Lænteparagrafen blive staaende deri, saa havde Flaadeløven nu ikke været vedtagen. Det var imidlertid det ærede Medlem, som i sin Visdom fandt, at den skulde bortfalde, og at Højre greb Leiligheden til at tage denne Fordel for sig, kan jeg ikke fortænke det i. Men derefter kom der en underlig Sætning, nemlig den Forklaring, som vi hørte af det ærede Medlem om, hvorfor han sagde „Ej“ til, at Befalingsmændene i Armeen skulde være tilfredse med den nye Hærlø, idet han derefter fortalte mig, at jeg nu ogsaa maatte stemme for Tillæg til Pensioneringerne for alle Embedsmændene for at gjøre dem fornøiede. Jeg maa tilstaa, at dette er en noget besynderlig Virkning deraf, og i det Die-